A BIZOTTSÁG (EU) 2015/120 HATÁROZATA

(2014. október 29.)

az Olaszország által a digitális vetítőberendezések tekintetében megvalósítani tervezett SA.27317 (C 25/09.) (korábbi N 673/08.) számú támogatási programról

(az értesítés a C(2014) 7888. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután a fent említett rendelkezésekkel összhangban felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ([1]) és tekintettel ezen észrevételekre,

mivel:

I. AZ ELJÁRÁS

(1) Olaszország 2008. december 30-án értesítette a Bizottságot, hogy filmszakmai beruházásokkal, filmforgalmazással és digitális mozival kapcsolatos adókedvezményeket kíván bevezetni. Az olasz hatóságok 2009. április 2-án és 2009. június 23-án további információkat nyújtottak be.

(2) 2009. július 22-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta Olaszországot arról a határozatáról, hogy jóváhagyja Olaszország filmszakmai beruházásokkal és filmforgalmazással kapcsolatos adókedvezményét. A Bizottság ugyanakkor arról is tájékoztatta Olaszországot, hogy a digitális vetítőberendezésekbe történő beruházásra vonatkozóan javasolt adójóváírás tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott.

(3) A Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatát kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]). A Bizottság felhívta az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket.

(4) Az Olasz Kulturális és Idegenforgalmi Minisztérium és az Európai Bizottság 2009. október 21-én közös munkaértekezletet tartott Rómában a témával kapcsolatban.

(5) Az érdekeltek észrevételeket nyújtottak be a Bizottságnak. A Bizottság továbbította az észrevételeket Olaszországnak, és felkínálta a válaszadás lehetőségét; a Bizottság 2010. január 19-én kapta meg az olasz hatóságok észrevételeit. Ezt követően további többszöri információcserére került sor: 2010. szeptember 7-én, 2011. április 12-én, 2011. június 1-jén, 2011. december 1-jén, 2012. május 10-én, 2012. szeptember 14-én, 2013. április 23-án, 2013. december 6-án, 2014. április 18-án, 2014. június 11-én és 2014. augusztus 1-jén többek között további levelek érkeztek a Bizottsághoz az olasz hatóságoktól.

II. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

1. A bejelentett intézkedés

(6) A digitális vetítőberendezéseket felszerelő moziüzemeltetők számára nyújtott adójóváírás az olasz hatóságok által a filmágazat számára biztosított adóintézkedések részét képezte. Ezen adóintézkedések célja összességében az volt, hogy a versenynek kedvező környezetben az olasz kulturális filmek támogatása és e filmek Olaszországban és Európában való népszerűsítése érdekében ösztönözzék a piaci dinamikát.

(7) A digitális mozira vonatkozó adó-jóváírási program a digitális vetítőberendezések bevezetésének költségeit 30 %-os adójóváírással támogatja. A maximális éves adójóváírás vetítőtermenként 50 000 EUR.

([1]) HL C 196., 2009.8.20., 9. o.
([2]) Vö.: 1. lábjegyzet.

(8) Az alábbi költségek támogathatók:

a) digitális vetítő- és másolóberendezések vásárlása;

b) földfelszíni és/vagy műholdas sugárzású digitális jelek vételére alkalmas berendezések és gépek vásárlása;

c) a fenti pontokban említett berendezések, rendszerek és gépek pénzügyi lízingen vagy bérleten keresztül történő megvásárlása; a vonatkozó szerződéseknek kötelezettségeket kell tartalmazniuk az eszközöknek a bérlet lejárata utáni megvásárlására, illetve arra vonatkozóan, hogy a használatba vevő ezt az opciót korábban is gyakorolhatja;

d) a személyzet képzésére fordított kiadások;

e) a korábban 35 mm-es filmek vetítésére használt vetítőfülkék, berendezések és eszközök, valamint mellékhelyiségek felújításával és átalakításával kapcsolatos járulékos kiadások.

Az utóbbi két pontban felsorolt kiadások legfeljebb az a), b) és c) pontban felsorolt összes kiadás 20 %-át tehetik ki.

(9) Az olasz hatóságok eredeti értesítése szerint a támogatást az 1–4 vetítőteremmel rendelkező mozik és a maximum 50 000 fős lakosságú városokban található, 5–10 vetítőteremmel rendelkező multiplex mozik esetében nem kötnék feltételhez. Egyéb, maximum 24 vetítőteremmel rendelkező multiplex mozik esetében a támogatás feltételeként kötelezővé tennék, hogy a vetítések 50 %-ában kulturális filmeket mutassanak be, továbbá, hogy a vetítőtermek legalább 50 %-át tegyék digitális vetítésre alkalmassá.

(10) Az adójóváírás olyan filmes vállalkozásokra vonatkozik, amelyeknek Olaszországban adófizetési kötelezettségük van.

(11) A program jogalapját a következők képezik:

a) az éves és többéves állami költségvetés tervezésére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 2007. december 24-i 244. számú törvény (*legge 2007.12.24. n.244*);

b) a 2013. augusztus 8-i 91. sz. törvényerejű rendelet, amely módosításokat követően átkerült a 2013. október 7-i 112. számú törvénybe (*decreto legge 2013.8.8., n.91, convertito, con modificazioni, dalla legge 7 ottobre 2013, n.112*);

c) a digitális vetítőberendezések és gépek bevezetéséért és beszerzéséért moziknak nyújtott adójóváírást végrehajtó új rendelkezések (*Nuove disposizioni applicative dei crediti d'imposta concessi alle imprese di esercizio cinematografico per l'introduzione e acquisizione di impianti e apparecchiature destinate alla proiezione digitale*).

2. **A Bizottság aggályai**

(12) A Bizottság az eljárást megindító határozatában úgy ítélte meg, hogy az intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül. Az olasz állam az adójóváírások nyújtásával bizonyos bevételekről lemondott, a program ezért állami források felhasználásával jár. A program bizonyos vállalkozásoknak, ebben az esetben moziüzemeltetőknek gazdasági előnyt nyújt. A nemzetközi filmkereskedelem tekintetbevételével ez a szelektív előny hatással lehet az uniós kereskedelemre. A Bizottság kétségbe vonta a támogatás összeegyeztethetőségét.

(13) A Bizottság mindenekelőtt a digitális mozira vonatkozó javasolt adójóváírás szükségességét vitatta. Megkérdőjelezte a javasolt maximális adójóváírás mértékét (vetítőtermenként 50 000 EUR): 30 %-os adómérték esetén vetítőtermenként legfeljebb 166 667 EUR-t kitevő támogatható beszerelési költségnek felel meg (50 000 EUR × 100/30). Ez az érték magasabb, mint a digitális vetítőberendezések tekintetében az olasz hatóságok által ismertetett költségek, amelyek összegét 100 000 EUR-ban határozták meg. A Bizottság aggályait fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a maximális adójóváírásoknak ilyen magas összegűnek kell-e lenniük, és hogy az ismertetett átalakítási költségeket helyesen becsülték-e meg. A Bizottság szintén kétségbe vonta az olasz, illetve az európai kulturális filmek forgalmazásához a 2K ([3]) DCI-kompatibilis ([4]) vetítőberendezések felszerelésének szükségességét.

(14) A Bizottság másodsorban a javasolt támogatási intézkedés **arányosságát** is kétségbe vonta. A Bizottság szerint a nagyobb mozik vélhetően jobban megengedhetik maguknak, hogy állami támogatás nélkül jussanak digitális

([3]) A 2K a 2 048 × 1 080 pixeles képernyőfelbontásra utal.

([4]) A DCI a DCI-előírásokra utal, amelyeket eredetileg a nagy amerikai filmstúdiók (Disney, Fox, Paramount, Sony Pictures Entertainment, Universal és Warner Bros. filmstúdió) közös vállalata 2005-ben az amerikai piacra vonatkozóan határozott meg a digitális mozira irányuló kezdeményezéseiben.

vetítőberendezésekhez. Azt is megállapította, hogy kereskedelmi átállási modellek, például virtuáliskópiadíj-modellek ([5]) állnak a moziüzemeltetők rendelkezésére. Felvetette tehát a kérdést, hogy a vetítőtermenkénti javasolt mértékű állami támogatás kiszorítja-e a kereskedelmi alternatívákat.

(15) A Bizottság harmadsorban azt vonta kétségbe, hogy a javasolt adójóváírás **megfelelő** támogatási intézkedés. Megállapította, hogy az intézkedés becsült költségvetése (16,8 millió EUR) összhangban áll az 56 millió EUR-s felszerelési költséggel, ami sokkal alacsonyabb, mint a becsült átállási költség (a vetítőtermenkénti 100 000 EUR alapján 395,7 millió EUR). A rendelkezésre álló finanszírozás megfelelősége mellett a Bizottság azt is megkérdőjelezte, hogy a javasolt intézkedés az olasz és az európai kulturális filmek forgalmazásának növelésére irányuló célkitűzés eléréséhez kellően célirányos-e. Aggályainak adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az olasz hatóságok képesek-e biztosítani, hogy a digitális berendezésekkel rendelkező moziüzemeltetők olyan alternatív kereskedelmi modelleket vezessenek be, amelyek az olasz mozilátogatók számára szélesebb kulturálisfilm-választékot nyújtanak. Mivel az adójóváírás alkalmazásához a kedvezményezettnek kellő adókötelezettséggel kell rendelkeznie, és mivel az intézkedés a moziüzemeltető részéről 70 %-os befektetést igényel, a Bizottság kétségbe vonta azt, hogy a támogatásra leginkább rászoruló mozik ki tudják használni a támogatás nyújtotta előnyöket. A Bizottság azzal kapcsolatban is aggályainak adott hangot, hogy a tervezett egyszeri támogatás (az értesítés kétéves kísérleti intézkedésről szólt) fenntartható megoldást kínál-e a digitális berendezés felszerelésével összefüggő várható rövidebb élettartam és a megnövekedett működési költségek vonatkozásában.

(16) A Bizottság negyedsorban kérdéseket vetett fel a támogatás **gazdasági, társadalmi és kulturális hatásával** kapcsolatban. Miközben elismerte, hogy a mozik digitális technológiára történő átállásába való beruházáshoz az állami támogatás igénybevétele a tagállamok esetében közérdeket szolgálhat, arra szólított fel, hogy az intézkedés technológiai szempontból semleges legyen. Különösen annak megerősítését kérte, hogy a moziüzemeltetőket nem ösztönzik arra, hogy egyetlen olyan digitális szabványba ruházzanak be, amely más szabványokkal szemben előnyt élvez. Azt is kérte az olasz hatóságoktól, hogy biztosítsák, hogy a hordozóeszköz digitális szabványánál alacsonyabb nyílt szabványformátumban digitálisan forgalomba hozott filmek is levetíthetők legyenek. Felvetette azt is, hogy a digitális vetítőberendezések felszereléséhez nyújtott támogatás közvetve a nagy amerikai filmstúdiókat részesítheti előnyben (DCI-kompatibilis berendezések esetében). A javasolt támogatásból eredő megnövekedett kereslet növelheti a szűk kínálatú vetítőberendezések árát. A támogatás révén gyorsabban elérhető a szükséges számú digitális mozi Olaszországban, ami egyúttal meggyorsíthatja a digitális forgalmazásra való átállást is, és ezáltal azoknak a moziknak a bezárását, amelyek a digitális berendezéseket nem tudják időben – a digitális átállásig – üzembe helyezni. Mindent egybevetve a Bizottság kétségbe vonta, hogy a támogatás társadalmi és kulturális előnyei kiegyensúlyozzák a potenciális versenytorzulásokat.

3. **A javasolt intézkedésben az eljárás megindítása óta bekövetkezett módosítások**

(17) Miután a Bizottság megindította a vizsgálati eljárást, az olasz digitális mozira vonatkozó adó-jóváírási intézkedést a *de minimis* küszöbön belül hajtották végre ([6]). A Bizottság jóváhagyásától függően az olasz hatóságok arra törekszenek, hogy az intézkedést a *de minimis* küszöbön túl teljes körűen végrehajtsák.

(18) Az olasz hatóságok szerint az intézkedés költségvetése a 2014–2015 közötti időszakra vonatkozóan körülbelül 7,5 millió EUR-ra becsülhető.

(19) Az e határozat által érintett időszak 2022. december 31-ig tart. Az olasz hatóságok várakozásai szerint az adójóváírást leginkább 2014-ben és 2015-ben fogják igénybe venni.

(20) A végrehajtási rendelettervezetek, amelyek esetében az olasz hatóságok teljes körű végrehajtásra törekszenek (a *de minimis* küszöbön túl), számos fontos ponton eltérnek az eredeti értesítéstől.

(21) Először is a támogatás elnyerésére vonatkozó azon kritériumot, hogy a közepes és nagy moziknak bizonyos számú olasz és európai kulturális filmet kell vetíteniük, törölték a módosított végrehajtási rendeletekből. Az elmúlt években az olasz hatóságok a közepes és a nagy mozik esetében nehéznek ítélték az e követelménynek

([5]) Ezek a kereskedelmi átállási modellek a forgalmazók által, filmjeik moziban történő digitális vetítéséért fizetett virtuáliskópia-díj fizetésén alapulnak. A virtuáliskópiadíj-rendszer a filmeket digitális formában terjesztő forgalmazó által realizált megtakarítások egy részének felhasználásán alapul, amelynek célja a moziüzemeltetők által viselt, a digitális berendezésekkel kapcsolatos költségekhez való hozzájárulás. A virtuáliskópia-díjra vonatkozó megállapodásokban általában egy közvetítőként fellépő harmadik fél („integrátor") is részt vesz, amely a forgalmazóktól beszedi a virtuáliskópia-díjakat, valamint a mozikban felszereli, és lehetőség szerint finanszírozza a berendezéseket. Vö. még: (50). bekezdés, az Olaszországban rendelkezésre álló virtuáliskópiadíj-modellek áttekintéséhez.

([6]) 2010 végéig az „Ideiglenes közösségi keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban" című bizottsági közlemény (HL C 83., 2009.4.7., 1. o.) iránymutatása szerint. 2010 végét követően az intézkedés végrehajtása a Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 379., 2006.12.28., 5. o.) alapján történt. 2013-ban a Bizottság új rendeletet fogadott el a *de minimis* támogatásokról: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2013. december 18-i 1407/2013/EU rendelet (HL L 352., 2013.12.24., 1. o.).

való megfelelés nyomon követését. Állításuk szerint ezenkívül a támogatásra szoruló nagyobb mozik és az olasz filmpiacot uraló nagy moziláncok közötti egyenlő versenyfeltételek helyreállítása érdekében szükség van e követelmény eltörlésére (vö.: (37) bekezdés).

(22) Másodszor – és ehhez kapcsolódóan – a módosított végrehajtási rendeletekben a küszöbértéket 60 vetítőteremben állapították meg. Az ennél több vetítőteremet birtokló vagy igazgató moziüzemeltetőket kizárták az adójóváírásból. Az olasz hatóságok úgy vélik, hogy ez az eredetileg bevezetett műsortervezési követelményekhez képest indokoltabb alternatíva, mivel lehetőséget nyújt annak biztosítására, hogy az intézkedés elérje célját, valamint lehetővé teszi azoknak a piaci szereplőknek a kizárását, amelyek piaci erejük révén képesek a támogatás nélküli átállásra.

(23) Harmadszor a módosított végrehajtási rendeletek a támogatás túlkompenzációjának vagy átirányításának elkerülése érdekében a kedvezményezett nyilatkozatát írják elő, ha az adójóváíráshoz kereskedelmi (virtuáliskópiadíj) modellek kapcsolódnak.

(24) Negyedszer a módosított rendelkezések a támogatás kereskedelmi modellekkel történő összekapcsolását az összköltségek legfeljebb 75 %-os támogatási intenzitása esetén teszik lehetővé. Egy vagy két vetítőtermes mozik esetében a halmozott támogatási intenzitás legfeljebb 90 %.

(25) E módosításokon felül a kedvezményezettek a digitális adójóváírásokból eredő előnyöket 2012 óta átruházhatták digitális berendezések szállítóira, bankokra, pénzügyi közvetítőkre és biztosítótársaságokra (vö.: (56) bekezdés).

III. **AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI**

(26) A Bizottság a támogatási intézkedésről 2009-ben tartott nyilvános konzultációra válaszul az érdekelt harmadik felek részéről mintegy 20 beadványt kapott. A válaszokat a következő válaszadók nyújtották be:

— a forgalmazókat és mozikat képviselő európai és olasz kereskedelmi szervezetek, a francia Commission Supérieure Technique de l'Image et du Son (CST) és a European Digital Cinema Forum (EDCF) (Európai Digitális Filmfórum),

— a francia hatóságok, német és egyesült királysági filmalapok és az európai regionális filmalapok hálózata (Cineregio); számos észrevétel hivatkozott az EFAD szóban forgó témában megjelent kiadványaira ([7]),

— több olaszországi, franciaországi, svájci és egyesült királyságbeli vállalkozás, filmipari szakember és magánszemély.

2009 októberében ezenkívül munkaértekezletet tartottak Rómában a témával kapcsolatban.

(27) A támogatás **szükségességét** illetően minden észrevétel kiemelte, hogy a digitális mozira való átállás esetén, amely elkerülhetetlen fejlődésnek tekinthető, szükség van állami támogatásra. A francia hatóságok és a UK Film Council egyaránt kifejtette, hogy a digitális mozi általános előnyei összefonódnak az átállással kapcsolatos (a moziüzemeltető által viselt) költségek és (a forgalmazónál felmerülő) közvetlen pénzügyi előnyök aszimmetrikus eloszlásával. Ez az aszimmetrikus helyzet megnehezítette a külső segítség nélküli időbeni átállást. Ebben az összefüggésben a hozzászólók egyértelmű kockázatként határozták meg, hogy Európa számos kisebb, független és/vagy távoli mozija elhagyja a piacot, ha a digitális vetítőrendszereket nem teszik hozzáférhetőbbé és megfizethetőbbé. 2009. szeptemberi nyilatkozatában az EFAD kijelentette, hogy az európai vetítőtermek 30 %-át a megszűnés veszélye fenyegeti. Mind a francia hatóságok, mind pedig a Német Szövetségi Filmintézet hangsúlyozta, hogy a támogatás elmaradása nemcsak a filmek bemutatását, hanem azok forgalmazását is hátrányosan érintené. A hosszú átállás, amely az analóg és a digitális filmkópiák párhuzamos forgalmazásával jár, túl költséges lenne, különösen a kisebb filmforgalmazók számára. Végül a támogatás hiánya igen kedvezőtlen hatással lenne az európai filmforgalmazásra, a kulturális sokszínűségre és az európai polgárok kultúrához való hozzáférésére.

(28) Minden észrevételben hangsúlyozták, hogy az úgynevezett DCI-szabványok a digitális mozi esetében széles körben elfogadottak általános szabványként. Az egyetlen globális szabvány iránti törekvést a mozik esetében nem hátrányként, hanem pozitív elemként értékelték, mivel egyenlő versenyfeltételeket teremt.

([7]) European Film Agency Directors (EFAD), San Sebastián-nyilatkozat: A mozik digitalizálásához sürgős és átfogó állami támogatás szükséges (San Sebastián, 2009. szeptember 21.), és EFAD-háttérdokumentum – A mozik digitális átállása terén az állami beavatkozás kérdése (2009. október).

(29) A digitális vetítőberendezések felszerelésének költségei tekintetében a vetítőtermenkénti 100 000 EUR-t általában nem tekintették túlzott becslésnek. Ellenkezőleg, számos hozzászóló azt állította, hogy a költségek jóval magasabbak lehetnek, például abban az esetben, ha a vetítőfülke nagyobb átalakítást igényel, ami különösen a kis mozik esetében fordulhat elő. Egyes észrevételek szerint a digitális moziberendezések ára csökkenő tendenciát mutat.

(30) Több észrevételben amellett érveltek, hogy még abban az esetben is, ha az átállási költségek jóval magasabbak, mint a rendelkezésre álló állami támogatás (ahogy a jelek szerint az olasz adójóváírás esetében is), az állami támogatást más bevételi források, például a virtuáliskópia-díj és a moziüzemeltetők saját forrásainak kiegészítőjeként kell tekinteni.

(31) A támogatás **arányossága** tekintetében egyes érdekelt felek kritizálták az adójóváírást, mivel véleményük szerint várhatóan a nagyobb mozik fogják élvezni a támogatás előnyeit. Mások amellett érveltek, hogy talán a műsortervezési kötelezettségek alapján a nagyobb mozik támogatása helyénvaló lehet. Bizonyos észrevételek azonban az EFAD nyilatkozatát erősítették, és hangsúlyozták, hogy fontos annak elkerülése, hogy például az érintett mozik eltérő szintű adókötelezettségéből adódóan (a konkrét olasz adó-jóváírási ügyben), vagy (nagyobb általánosságban) a mozik műsortervezése, mérete és elhelyezkedése alapján a hozzáférés korlátozásából eredően ne vezessenek be eltérő bánásmódot. Az International Federation of Film Distributors' Associations (FIAD) azzal érvelt, hogy a jelenlegi filmpiacon és az általános gazdasági környezetben még a nagyobb moziüzemeltetők sem tekinthetők feltétlenül nyereségesnek.

(32) Az átállásra vonatkozó kereskedelmi üzleti modellek rendelkezésre állásával és kisebb mozikra való alkalmazhatóságával kapcsolatosan a vélemények némiképp eltértek egymástól. Egyesek azzal érveltek, hogy a digitális mozira való átállás tekintetében nincs standard üzleti modell. Mások véleménye szerint műsortervezésük jellege vagy mérete (a generált virtuáliskópia-díj nagysága a filmek bemutatását követő első héten műsoron lévő filmektől és/vagy a mozi vetítőtermeinek számától függött) miatt sok mozi nem rendelkezik harmadik félként fellépő integrátorok által kínált virtuáliskópia-díjra vonatkozó csomagokhoz való hozzáféréssel (vö. még: 5. lábjegyzet). Az Europa Distribution szerint a kereskedelmi üzleti modellek csak a jövedelmezőbb mozik és a nagy kereskedelmi forgalmazók esetében működnek. Az EFAD háttérdokumentuma szerint a 30 000 európai vetítőteremből körülbelül mindössze 10 000 szerelhető fel a virtuáliskópiadíj-modell alapján. Egy észrevétel szerint a kereskedelmi virtuáliskópiadíj-modellek a kisebb mozik számára szintén megfelelőek. A francia hatóságok mindenesetre azzal érveltek, hogy a rendelkezésre álló kereskedelmi átállási modellek nem fedezik a digitális mozira való átállás minden költségét (például a vetítőfülkék korszerűsítését), továbbá minden esetben szükség van a moziüzemeltető által biztosított forrásokra is. Az állami támogatásnak ezekben az esetekben is fontos kiegészítő szerepe lehet.

(33) A támogatás **megfelelősége** tekintetében az érdekelt felek szerint az állami támogatás segíti a kisebb mozikat abban, hogy felvegyék a versenyt a nagy multiplex mozikkal, és egyenlő versenyfeltételeket teremt. A digitális moziberendezések felszerelése a nézők számára várhatóan nagyobb választékot teremt. A hozzászólók a digitális mozival összefüggő egyéb előnyöket is kiemelték, mint például a vetítés minőségét, a műsortervezés rugalmasságát és az alacsonyabb forgalmazási költségeket. A francia hatóságok szerint a digitális mozi támogatásának megfelelőségét nem a műsortervezés sokféleségének növekedése tekintetében, hanem a mozik bezárásának megelőzésével összefüggésben kell vizsgálni. Véleményük szerint a különböző típusú mozik digitalizálása révén filmek széles skálája kerülhet a kínálatba. A European Digital Cinema Forum (Európai Digitális Filmfórum) szerint ha az adójóváírás levonható lenne a hozzáadottérték-adóból, talán még a kevésbé nyereséges mozik is élvezhetnék az olasz intézkedés előnyeit.

(34) Egyes észrevételek az adójóváírás rövid távú jellegét is megemlítették, amit szembeállítottak a digitális mozira való átállás által támasztott hosszú távú kihívásokkal. Megállapították ugyanakkor, hogy a szabványok kellően kidolgozottak annak biztosításához, hogy legalább egy évtizeden át fennmaradjanak, illetve hogy a digitális moziberendezések élettartama még nem határozható meg. A Német Szövetségi Filmintézet szerint a digitális mozira való átállás támogatásának költségei alacsonyabbak a mozik újjáépítésével és a kulturális diverzitással összefüggő költségeknél, amelyek az átállást saját erőből finanszírozni képtelen szereplők eltűnését követően válnak szükségessé. Németország hangsúlyozta továbbá, hogy az egyes tagállamok sajátos nemzeti és regionális helyzete egyedileg meghatározott támogatási intézkedést és személyre szabott támogatási formát igényel. Az EFAD nyilatkozata tükrözte ezt a véleményt és hangsúlyozta, hogy nem létezik egyetlen, minden szereplőnek megfelelő

megoldás. Az olasz moziüzemeltetők szövetsége (ANEC) szerint a digitális berendezések élettartamának végére a helyzet olyan mértékben fog megváltozni, hogy cseréjük nem jelent majd nagy kihívást. Az Európai Digitális Filmfórum azt is megállapította, hogy az érintett mozik esetében az új bevételek ellensúlyozhatják a pótlólagos működési költségeket.

(35) A támogatás **gazdasági, társadalmi és kulturális hatása** tekintetében az észrevételek általában azt hangsúlyozták, hogy a digitális mozira vonatkozóan egységes szabványra, és a DCI-szabványok széles körű elismerésére van szükség. Az EFAD nyilatkozata szerint a digitális mozi támogatása során nem köthető ki egyetlen technológiai megoldás, ugyanakkor fel kell mérni az ágazat technológiai helyzetét. A Europe Distribution észrevételében felhívta a figyelmet arra, hogy az iparági szabvány követésének elmulasztása sok mozi bezárását eredményezné. Mindenesetre az ANEC megerősítette, hogy az intézkedés keretében a mozik szabadon választhatják meg, hogy milyen szabványba ruháznak be. Több észrevétel szerint a DCI-kompatibilis berendezések eltérő (alacsonyabb) digitális szabványok szerinti alternatív programok vetítésére is alkalmazhatók, miközben ennek fordítottja (DCI-kompatibilis filmkópiák vetítése például 1.3K felbontású berendezésen) nem lehetséges. A hozzászólók szerint áremelkedés veszélye nem áll fenn. Ellenkezőleg, idővel az árak csökkenése várható. E tekintetben mind a francia hatóságok észrevétele, mind pedig az EFAD háttérdokumentuma kiemelte, hogy minden támogatási intézkedést úgy kell kialakítani, hogy törekedni kell a digitális berendezések piacán bekövetkező versenytorzulás elkerülésére. A támogatási intézkedéseknek ezért a digitális berendezések költségeinek értékelésén kell alapulniuk, és a támogatás felső korlátját e költségbecslésekkel összhangban kell megállapítani. A Bizottság azzal kapcsolatos aggálya, hogy az állami támogatás felgyorsíthatja az átállást és azzal együtt a mozik bezárását (vö.: (16) preambulumbekezdés) az észrevételekből nem tükröződött. Ellenkezőleg, az állami támogatás úgy jelent meg, mint a digitális mozival kapcsolatos kihívásra nyújtott fenntartható megoldás. Az Olasz Művészmozik Szövetsége felhívta a figyelmet a mozik korlátozott földrajzi elérésére, ami véleménye szerint azt jelenti, hogy a versenyre gyakorolt torzító hatások elenyészőek.

IV. **OLASZORSZÁG ÉSZREVÉTELEI**

1. **A támogatás szükségessége**

(36) Az olasz hatóságok tájékoztatták a Bizottságot az olasz filmpiac jellemzőiről (2013. októberi állapot). Olaszországban 1 872 moziban összesen mintegy 3 936 vetítőterem található. Négy kategória különböztethető meg:

a) A több mint 60 vetítőteremmel rendelkező nagy mozihálózatok ([8]). Mindössze két ilyen hálózat van: az UCI és a The Space. Ezek 76 helyszínen 787 vetítőteremmel rendelkeznek.

b) A kis mozihálózatok. 15 ilyen hálózat van, mindegyikük összesen legfeljebb 60 vetítőteremmel rendelkezik. Az ebbe a kategóriába tartozó mozik 104 helyszínen összesen 513 vetítőteremmel rendelkeznek.

c) Kis kereskedelmi mozik. Ezek 351 moziban 1 287 vetítőteremmel rendelkeznek.

d) Kisebb mozik, amelyek többnyire mindössze egy vetítőteremmel rendelkeznek (a mozik 90 %-a), valamint idényjellegű mozik és/vagy egyházi mozik. 1 340 ilyen mozi van, amelyek mintegy 1 500 vetítőteremmel rendelkeznek.

(37) Miközben a legnagyobb mozihálózatok (a) kategória) a nemzeti piacon 40 %-os részesedéssel rendelkeznek, a d) kategóriájú mozik piaci részesedése mindössze 5–10 %.

(38) Az adó-jóváírási program a b)–d) kategóriájú moziknak szól. Tekintettel különösen a két nagy mozihálózat erős piaci jelenlétére, az olasz hatóságok úgy vélik, hogy e moziüzemeltetők esetében, amelyek mindegyike kis- vagy közepes méretű, a digitális átállás megvalósításához állami támogatásra van szükség.

([8]) Az olasz hatóságok meghatározása szerint mozihálózatnak tekinthető az a vállalat, amely minimum három moziban legalább 15 vetítőteremmel rendelkezik.

(39) A Kulturális és Idegenforgalmi Minisztérium adatai szerint a 2010 és 2013 közötti időszakban 1 603 vetítőterem igényelt digitális mozira vonatkozó adójóváírást (2014. áprilisi adat). A *de minimis* szabályok keretében végrehajtott intézkedés közvetlenül a 2010. évi bevezetését követően különösen népszerűnek bizonyult: ekkor 671 vetítőterem részesült adójóváírásban.

(40) A támogatási intézkedés *de minimis* szabályok keretében történő végrehajtása azonban elégtelennek bizonyult a helyzet javításához. Különösen a közepes méretű, többtermes mozik esetében mindössze néhány vetítőtermük digitalizálása történt meg.

(41) Az olasz hatóságok szerint az olasz mozik digitalizálása továbbra is késik. 2013 októberében a digitalizálási arány körülbelül 62 %-os ([9]) volt. Az olasz hatóságok 2014-ben rendelkezésre bocsátott becslései szerint még legalább 700 vetítőtermet kell digitalizálni.

(42) Következésképpen jelentős számú, elsősorban kis- és közepes méretű mozi van veszélyben. Eltűnésük nemcsak a moziüzemeltetők szintjén jelentené munkahelyek megszűnését, hanem a filmforgalmazást is befolyásolná, és a nézők rendelkezésére álló kínálatot is korlátozná.

(43) Az olasz hatóságok kiemelten hangsúlyozták az egy vetítőtermes mozik és a közepes méretű mozik Olaszországban játszott szerepét. Az első csoport folyamatos jelenléte alapvető annak biztosításához, hogy minden polgár, többek között a kis vidéki és hegyvidéki városokban lakók egyenlő eséllyel rendelkezzenek a mozihoz való hozzájutáshoz. A közepes méretű mozikból álló második csoport képviseli az olaszországi minőségi filmforgalmazás és filmvetítés gerincét. Állandó jelenlétük fontos, mivel a piacot uraló két nagy mozihálózat mellett alternatívaként szolgálnak.

(44) Az olasz hatóságok várakozásai szerint a hagyományos film mindössze néhány héten vagy hónapon belül teljesen el fog tűnni a piacról. Mivel a határidő egyre közelebb van, az olasz hatóságok hangsúlyozzák, hogy az intézkedést a *de minimis* küszöbön túlmutatóan kell végrehajtani.

(45) A javasolt maximális adójóváírás (vetítőtermenként 50 000 EUR) és a digitális vetítőberendezések becsült költsége tekintetében az olasz hatóságok a vetítőtermenkénti átlagos digitális átállásiköltség-becslésüket 50 000–60 000 EUR-ra módosították (2014 áprilisában és júniusában rendelkezésre bocsátott számadatok). Más szóval a maximális adójóváírás olyan átállási költségnek felel meg, amely jóval magasabb, mint a becsült átlagos átállási költségek. Az olasz hatóságok azonban azzal érvelnek, hogy az adókedvezményeket a ténylegesen felmerült kiadások aránya alapján számították ki. 50 000 EUR összegű átlagos beruházást alapul véve az adókedvezmény (30 % esetén) 15 000 EUR-nak felelne meg. A maximális adójóváírást tehát a gyakorlatban nem szabályszerűen alkalmazták. A maximális felső határ azonban biztosítja, hogy túlságosan magas átállási költségek esetén a támogatás összege abszolút értékben korlátozott maradjon.

(46) A támogatás szükségessége tekintetében fontos továbbá megjegyezni, hogy az olasz hatóságok legutóbbi információi vetítőtermenként továbbra is több tízezer eurós digitális átállási költségre utalnak. Számos mozi, különösen a kisebbek esetében ezek az összegek nem teremthetők elő saját forrásból, különösen a jelenlegi olasz és európai gazdasági helyzetben.

2. **A támogatás arányossága**

(47) Az olasz hatóságok általánosságban hangsúlyozzák, hogy az adójóváírás kiegészíti a kereskedelmi átállási modelleket, és nem áll versenyben a virtuáliskópiadíj-modellekkel.

(48) A módosított végrehajtási rendeletek több olyan rendelkezést tartalmaznak, amelyek biztosítják a támogatási intézkedés arányosságát. Ezek figyelembe veszik a digitális mozira való átálláshoz rendelkezésre álló piaci mechanizmusokat (például a virtuáliskópiadíj-modelleket).

([9]) A Kulturális és Idegenforgalmi Minisztérium által rendelkezésre bocsátott, a moziüzemeltetők nemzeti szövetségének (ANEC) adatai.

(49) Mindenekelőtt csak a legfeljebb 60 vetítőteremmel rendelkező moziüzemeltetők folyamodhatnak adókedvezményért. Ez azt jelenti, hogy a két nagy olasz moziláncot (a UCI-t és a The Space-t) kizárták a támogatásból. Az olasz hatóságok szerint a hagyományos virtuáliskópiadíj-modellt sikeresen alkalmazták e meghatározó piaci szereplők átállásához. Ezenkívül piaci erejüket figyelembe véve (vö.: (37) bekezdés), digitális átállásuk nem függ az állami támogatástól.

(50) Az olasz hatóságok által nyújtott információk szerint a két nagy mozihálózat egyedüliként alkalmazta a hagyományos virtuáliskópiadíj-modellt. Digitális átállásuk megkönnyítése érdekében azonban kisebb moziüzemeltetők is igénybe vettek kereskedelmi mechanizmusokat. A forgalmazói és moziüzemeltetői szövetségek közötti megállapodás alapján Olaszországban alternatív, a közepes és kis mozikra szabott virtuáliskópiadíj-modellt dolgoztak ki. Az Olaszországban bevezetett hagyományos és alternatív virtuáliskópiadíj-modell közötti főbb eltéréseket és hasonlóságokat az alábbi táblázat ismerteti.

Az olaszországi hagyományos és alternatív virtuáliskópia-díj összehasonlítása

Az olaszországi hagyományos virtuáliskópiadíj-modell	Az olaszországi alternatív virtuáliskópiadíj-modell
Egy harmadik félként fellépő „integrátor” (amely a forgalmazókkal virtuáliskópia-díjakra vonatkozó szerződéseket kötött) megállapodást ír alá egy moziüzemeltetővel.	A forgalmazók szövetsége és a moziüzemeltetők szövetsége közötti megállapodáson alapul. A megállapodásban harmadik fél nem vesz részt.
A digitális berendezés nem a moziüzemeltető tulajdona, és azért nem fizet előre.	A digitális berendezés a kezdetektől a moziüzemeltető tulajdona, és a beszerzési költségek egészét előre fedezi.
Virtuáliskópia-díjak és havi kifizetések révén mind a forgalmazók, mind pedig a moziüzemeltető hozzájárul a költségek fokozatos amortizációjához. A költségek 75 %-a általában a forgalmazókat, 25 %-a pedig a moziüzemeltetőket terheli.	A filmforgalmazók a filmek digitális vetítéséért virtuáliskópia-díjat fizetnek. Ezek a díjak a digitális átállási költségek legfeljebb 75 %-át fedezhetik. A moziüzemeltetőnek mindenesetre a költségekből 5 500 EUR-t kell fedeznie.

(51) Másodszor – ennek figyelembevételével – az olasz hatóságok a támogatás túlkompenzációjának vagy átirányításának elkerülése érdekében módosították a végrehajtási rendeleteket, ha az adójóváíráshoz kereskedelmi (virtuáliskópia-díj) modellek kapcsolódnak. A kedvezményezettnek nyilatkoznia kell arról, hogy az adójóváírást kizárólag tényleges költségeinek fedezéséhez igényli (vö.: (23) bekezdés). Az olasz hatóságok kijelentették, hogy a Kulturális és Idegenforgalmi Minisztérium eseti alapon végzett ellenőrzése garantálja, hogy a támogatás kizárólag a moziüzemeltető által ténylegesen végrehajtott beruházást fedezze.

(52) Harmadszor a támogatási intézkedés arányosságának biztosítása érdekében maximális halmozott támogatási intenzitásokat állapítottak meg. Ez különbséget tesz a kisebb (egy vagy két vetítőteremmel rendelkező) mozik és a többi mozi között (vö.: (24) bekezdés).

3. **A támogatás megfelelősége**

(53) Az eljárást megindító határozatában a Bizottság kétségbe vonta, hogy az intézkedés becsült költségvetése elegendő a becsült átállási költségek fedezésére. Az olasz hatóságok által rendelkezésre bocsátott, aktualizált becsült költségvetés és becsült költségek (vö.: (18) és (45) bekezdés) a támogatási intézkedéssel érintett helyzetről naprakész értékelést tartalmaznak. A támogatási intézkedés legteljesebb kihasználása esetén 15 000 EUR összegű átlagos adójóváírást és a program becsült költségvetését (vö.: (18) bekezdés) figyelembe véve a 2014–2015 közötti időszakban az intézkedés alapján 500 vetítőterem részesülhet támogatásban. Ez a digitalizálásra váró vetítőtermek jelentős részét érinti (vö.: (40) bekezdés).

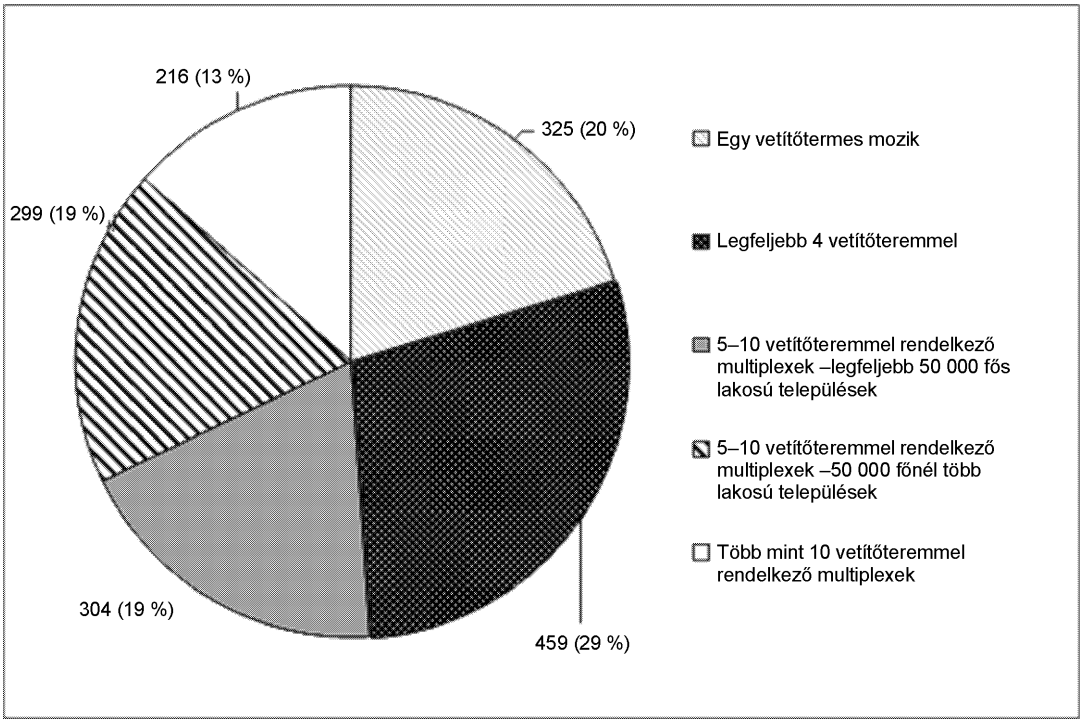
(54) Miközben a kulturális műsortervezésre vonatkozó követelményt törölték a támogatási programból, az olasz hatóságok azzal érveltek, hogy a program továbbra is jelentős kulturális célkitűzéssel jár. Az olasz filmpiac teljes digitalizálásának elérésével javul a különböző típusú filmek forgalmazása, és bővülnek a „műhelyszintű” alkotások forgalmazásának lehetőségei. Ha a különböző típusú olaszországi mozik közül nem áll át az összes digitális technológiára, annak a kultúra látja kárát.

(55) Az olasz hatóságok továbbra is fenntartják, hogy az adó-jóváírási intézkedés nemcsak az olasz Költségvetési Hivatalnak fizetendő közvetlen adókat (társasági adó), hanem a közvetett adókat (például a héát), valamint a forrásadót és (a munkáltató által a munkavállalók nevében fizetett) társadalombiztosítási kötelezettségeket is ellensúlyozza. Az adójóváírásokból eredő előnyök számításánál ezeket az adókat is figyelembe kell venni. Mindez növeli a program hozzáférhetőségét, mivel alkalmazása nem függ az érintett vállalkozás által elért nyereség szintjétől.

(56) Ezenkívül a 2012. évi 83. sz. törvényerejű rendelet 51. cikke bevezette azt a lehetőséget, hogy az adójóváírások átruházhatók legyenek a digitális berendezések szállítóira, a bankokra, a pénzügyi közvetítőkre és a biztosítótársaságokra (vö.: (25) bekezdés). Mindez növeli a kisebb mozik támogatási intézkedéshez való hozzáférését, különösen abban az esetben, ha családi vállalkozások, és nem foglalkoztatnak más munkavállalókat.

(57) Az adójóváírások előnyeit a különböző típusú mozik, többek között a piacon működő legkisebb mozik az intézkedésnek már a *de minimis* szabályok keretében történő végrehajtása során is élvezték. Ez látható az alábbi kördiagramból, amely áttekintést nyújt a program kedvezményezettjeiről (2010–2013).

Kedvezményezettek mozitípusonként (2010–2013, a vetítőtermek száma alapján; a 2014. áprilisi állapot szerinti, a Kulturális és Idegenforgalmi Minisztérium által rendelkezésre bocsátott adatok)

(58) A rendelkezésre bocsátott adatok arról tanúskodnak, hogy az adójóváírásban részesült kis mozik száma és aránya 2012-ben és különösen 2013-ban jelentősen emelkedett. Mindent egybevetve az olasz hatóságoktól kapott adatok szerint 2010 és 2013 vége között a digitális átállás megvalósításához 325 mozi, azaz Olaszország 1 340 legkisebb mozijának 24,3 %-a tudta igénybe venni az adójóváírást.

4. **Gazdasági, társadalmi és kulturális hatás**

(59) Az olasz hatóságok hangsúlyozzák a digitális mozira való teljes átállás lehetővé tételének kulturális jelentőségét. A digitális berendezések beszerelése több, a moziágazat egészét (és végső soron a mozinézőket) érintő, jelentős előnnyel (például nagyobb rugalmassággal) jár. Az átállás költségei azonban magasak, eloszlásuk egyenlőtlen, és a terhek nagy részét a mozik viselik. Különösen a kisebb piaci szereplők képtelenek az átállás állami támogatás nélküli megvalósítására. A kidolgozott piaci átállási (virtuáliskópia-díj) modellek nem elegendőek az egyensúly megteremtéséhez, és nem minden mozi rendelkezik ezekhez egyenlő mértékű hozzáféréssel.

(60) Az olasz hatóságok megerősítik, hogy véleményük szerint a program mechanizmusai nem kérdőjelezik meg a technológiai semlegesség elvét.

V. A TÁMOGATÁSI INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

1. A támogatás megléte

(61) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.

(62) Az intézkedés az eljárást megindító határozatban és tömörebben a (12) bekezdésben kifejtettek szerint az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül. A finanszírozási forrás adókedvezmények formájában jelenik meg úgy, hogy az olasz állam lemond bizonyos adóbevételekről. A program keretében meghatározott filmes vállalkozások részesülnek ebből a pénzügyi előnyből, és az intézkedés ezért bizonyos vállalkozásoknak szelektív előnyt nyújt. A kedvezményezettek olyan más vállalkozásokkal versenyeznek, amelyek nem feltétlenül részesülnek a programból. Következésképpen a program torzítja a versenyt, vagy magában hordozza a versenytorzulás veszélyét. A nemzetközi filmkereskedelem tekintetében az intézkedés befolyásolhatja az Unión belüli kereskedelmet.

2. A támogatás összeegyeztethetősége

(63) Az olasz hatóságok az intézkedést a kultúra előmozdításához nyújtott támogatásként magyarázzák. Szüntelenül hangsúlyozzák, hogy a digitális mozira való átállás lehető leggyorsabb megvalósítása Olaszországban kulturális jelentőséggel bír. A támogatási intézkedés célja annak biztosítása, hogy a magas átállási költségek ellenére minden mozitípus képes legyen a digitális átállásra.

(64) Az intézkedéssel kapcsolatos eljárást megindító határozat elfogadásakor a Bizottság nem határozta meg a digitális vetítések támogatására vonatkozó szakpolitikáját. A Bizottság azóta új közleményt fogadott el a filmekhez és egyéb audiovizuális alkotásokhoz nyújtott állami támogatásról ([10]), amely aktualizálta a filmekhez és egyéb audiovizuális alkotásokhoz nyújtott állami támogatás összeegyeztethetőségének az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése d) pontja szerinti értékeléséhez alkalmazott szabályokat.

(65) A filmszakmára vonatkozó új közlemény kifejezetten elismeri, hogy a moziknak nyújtott támogatás az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése d) pontjának értelmében a kultúra előmozdítására nyújtott támogatásként értékelhető. A szóban forgó támogatás összeegyeztethetősége ezért e rendelkezés szerint értékelhető. A filmszakmára vonatkozó közlemény előírja, hogy a mozik korszerűsítéséhez – többek között a digitális átállásukhoz – nyújtott támogatás azzal indokolható, hogy a támogatás szükséges, arányos és megfelelő.

a) *Az intézkedés szükségessége*

(66) Amint azt az olasz hatóságok bemutatták, és az érdekelt felek észrevételei megerősítették, a digitális mozira való átállás az európai mozik egészét és különösen a kisebb mozikat érintő kihívás. A mozik – különösen a kisebb városokban működő, független, kis- és közepes méretű mozik – eltűnése csökkentené a változatos kínálatot és a kínálatban szereplő filmek regionális elérhetőségét. Más szóval a hosszú és egyenlőtlen átállás kedvezőtlen hatással van a filmek bemutatására, forgalmazására és végső soron az európai nézőkre.

(67) Az adóintézkedés *de minimis* szabályok keretében történő végrehajtása ellenére Olaszország a digitális mozira való átállás terén továbbra is elmaradásban van.

(68) Ugyanakkor, mivel a piac túljutott az átállás „csúcspontján”, és 2013-ra az olaszországi vetítőtermek több mint 60 %-a digitalizálttá vált, a helyzet rosszabbodott azon mozik esetében, amelyeknek az átálláshoz állami támogatásra van szükségük. A 35 mm-es filmek elérhetősége rövid távon nem garantált.

(69) Az intézkedés nemcsak a kisebb mozikra, hanem a nagyobb kereskedelmi mozikra és hálózatokra is irányul. A legnagyobb (több mint 60 vetítőteremmel rendelkező) mozihálózatok azonban ki vannak zárva a támogatásból. Az olasz hatóságok azzal érveltek, hogy a kisebb méretű moziknak nyújtott adókedvezmények visszaállítják az egyenlő versenyhelyzetet az ágazatban, amelyet két nagyon nagy mozihálózat ural.

(70) Az adójóváírás célja azoknak a moziknak a támogatása, amelyek – különösen a jelenlegi gazdasági helyzetben – képtelenek arra, hogy magánfinanszírozás útján elegendő forrást biztosítsanak a költséges átálláshoz.

([10]) A Bizottság közleménye a filmekhez és egyéb audiovizuális alkotásokhoz nyújtott állami támogatásról (HL C 332., 2013.11.15., 1. o.).

(71) A Bizottság a fentiek figyelembevételével úgy véli, hogy a támogatási intézkedés szükségesnek tekinthető az olaszországi mozik sokszínűségének digitális környezetben való megőrzéséhez és helyreállításához. Az egyetlen vetítőteremmel rendelkező művészmoziktól a kereskedelmi műsortervezéssel rendelkező, több vetítőtermes mozikig a különböző típusok folyamatos jelenléte alapvető fontosságú ahhoz, hogy továbbra is széles moziválaszték álljon az olasz közönség rendelkezésére. Az érdekelt felek által benyújtott észrevételek szerint a digitális mozira való átállás a filmipar egésze számára kihívást jelent, de csak a legnagyobb mozihálózatok férnek hozzá könnyen a kereskedelmi átállási modellekhez. Az olasz hatóságok által rendelkezésre bocsátott adatok igazolták, hogy az intézkedés *de minimis* keretben történő végrehajtása nem elegendő ennek az átállásnak a befejezéséhez, különösen az egynél több vetítőteremmel rendelkező mozik esetében. Még ha igaz is, hogy bizonyos mozik sikerrel kötöttek virtuáliskópia-díjra vonatkozó megállapodásokat, az is igaz, hogy a kereskedelmi átállási modellek nem fedezik a digitális mozira való átállás összes költségét (vö.: (32) bekezdés). Az állami támogatás ezekben az esetekben is szükségesnek tekinthető, amennyiben ezt kiegészítő jelleggel határozzák meg, és biztosítják, hogy az intézkedés az érintett mozitípustól függetlenül arányos maradjon.

b) *Az intézkedés arányossága*

(72) Az olasz hatóságok a több mint 60 vetítőteremmel rendelkező moziüzemeltetőket kizárták az adójóváírásból. Az olasz mozipiaci struktúrából egyértelműen látszik a legfeljebb 60 vetítőtermet üzemeltető és a nagyobb méretű szereplők közötti szakadék (vö.: (36) és (37) bekezdés). A program célkitűzését tekintetbe véve a bevezetett küszöbérték ezért arányosnak tűnik.

(73) Az adójóváírás ezenkívül csupán az átállási költségek egy részét (30 %-át) fedezi, és felső határát évente 50 000 EUR-ban határozták meg. Az olasz hatóságok a támogatás összegének a tényleges digitalizálási költségek meghatározott százalékos arányában történő meghatározásával garantálták, hogy a támogatás arányos maradjon, még abban az esetben is, ha a költségek eseti alapon változhatnak. Ahogy számos hozzászóló hangsúlyozta ((29) bekezdés), a digitalizálási költségek bizonyos esetekben jóval az átlag fölött lehetnek, például abban az esetben, ha a vetítőfülkén jelentős munkálatokat kell végezni. Ezekben a ritka esetekben az 50 000 EUR-ban meghatározott felső határ biztosítja, hogy a támogatás összege abszolút értékben arányos maradjon.

(74) Miközben az eljárást megindító határozat kérdéseket vetett fel a digitális mozira való kereskedelmi átállási modellek „kiszorításával" kapcsolatban, az (50) bekezdésből kiderül, hogy Olaszországban két különböző kereskedelmi átállási modellt dolgoztak ki. Ezek összekapcsolhatók a digitális mozira vonatkozóan javasolt adójóváírással. Az olasz hatóságok a módosított végrehajtási rendeletekben különös rendelkezéseket határoztak meg annak érdekében, hogy a digitális mozira való átállás magán- és közfinanszírozásának összekapcsolása ne eredményezze a támogatás túlkompenzációját vagy átirányítását (például forgalmazók vagy virtuáliskópiadíj-integrátorok felé). Ilyen módon az olasz hatóságok a teljes körű digitális átállás elősegítése érdekében ösztönzik a rendelkezésre álló piaci modellek és az állami támogatás közötti optimális szinergiát.

(75) Az adójóváírás más támogatási intézkedésekkel is összekapcsolható. A támogatás arányosságának biztosítása érdekében az olasz hatóságok a kis mozik (egy és két vetítőteremmel rendelkező mozik) esetében legfeljebb 90 %-os, más típusú mozik esetében legfeljebb 75 %-os halmozott támogatási intenzitást határoztak meg.

(76) Általánosságban véve a kérelemhez minden egyes vetítőterem esetében csatolni kell a ténylegesen felmerült költségeket részletező dokumentumot, és a Kulturális és Idegenforgalmi Minisztériumnak eseti ellenőrzéseket kell végeznie. A végrehajtási rendelkezések azt is előírják, hogy az adójóváírást (kamatokkal és bírsággal együtt) visszatérítettik, ha a követelmények nem teljesülnek.

c) *Az intézkedés megfelelősége*

(77) Az olasz hatóságok által nyújtott részletes információk, valamint az adójóváírások átruházhatóságának bevezetése biztosítja, hogy az intézkedés hatással legyen a programban meghatározott kedvezményezettekre. Még a legkevésbé nyereséges mozik számára is biztosítják a programhoz való hozzáférést.

(78) Az intézkedés a javaslat szerint már nem minősülne kísérleti intézkedésnek, és 2022-ig hatályban maradna.

(79) Az olasz hatóságok által rendelkezésre bocsátott adatokból ((57) és (58) bekezdés) látható a kedvezményezettként feltüntetett mozitípusok, különösen a kisebb mozik intézkedéshez való hozzáférése. Miközben más tényezők is szerepet játszhatnak, meg kell jegyezni, hogy a 2012-ben és 2013-ban (a *de minimis* szabályok keretében) adójóváírásban részesült, 1–4 vetítőteremmel rendelkező mozik számának jelentős emelkedése egybeesik az adójóváírások átruházhatóságának 2012. évi bevezetésével ((25) bekezdés).

(80) Az intézkedés összességében megfelelőnek tűnik annak a célnak az elérésére, amely a mozik olasz piacon jellemző változatosságának – az egy vetítőtermes moziktól a kis kereskedelmi mozikig és a különböző típusú multiplex mozikig – megőrzésére irányul. Ahhoz, hogy a vetítőtermekben minél többféle típusú film legyen levetíthető, elengedhetetlen, hogy változatos vetítőterem-típusok álljanak rendelkezésre.

d) *A verseny torzítása és a kereskedelem befolyásolása*

(81) A verseny torzítása és a kereskedelem befolyásolása korlátozott mértékű. A mozik határokon átnyúló hatása a nemzetközi moziüzemeltetők jelenlétére és általában a filmkereskedelem nemzetközi dimenziójára korlátozódik. Egyes mozikban – földrajzi elhelyezkedésük miatt – kevesebb a látogató, mivel a nézők nem utaznak el messzire ahhoz, hogy moziba menjenek.

(82) Az intézkedés beruházási támogatásra irányul, és egyszeri támogatást nyújt az egyszeri átállás előtt álló mozik számára. Az adójóváírás biztosítja, hogy minden mozi megvalósíthassa a digitális átállást, de napi működésük tekintetében nem torzítja indokolatlanul a versenyt.

(83) A digitális mozira való átállás Európa-szerte várhatóan az európai filmipar egészére nézve is előnyös lesz. E tekintetben az eljárást megindító határozatban a digitális mozira vonatkozó szabványokkal kapcsolatban felvetett aggályok már nem relevánsak. A harmadik felek észrevételeiből kiderült, hogy kereskedelmi konszenzus alakult ki a digitális moziban használt elterjedt szabványokat illetően.

VI. **KÖVETKEZTETÉS**

(84) A fentiek figyelembevételével a Bizottságnak az a véleménye, hogy a támogatás pontosan meghatározott kulturális célkitűzést követ. Az eljárást megindító határozatban a szükségességgel, az arányossággal, a megfelelőséggel és a hatással kapcsolatosan felvetett aggályok eloszlottak. Az intézkedés versenytorzító és kereskedelemre gyakorolt hatásai kellően korlátozottak ahhoz, hogy mértékük ne legyen ellentétes a közös érdekkel. Következésképpen a digitális vetítőberendezésekre vonatkozó adójóváírás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének d) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Olaszország által a 2007. december 24-i 244. sz. törvény, a 2013. augusztus 8-i 91. sz. törvényerejű rendelet és a moziknak a digitális vetítőberendezések és gépek bevezetéséhez és beszerzéséhez nyújtott adójóváírás végrehajtására irányuló rendelkezések tervezete alapján a digitális vetítőberendezések tekintetében végrehajtani tervezett támogatási intézkedés az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének d) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethető.

A támogatási intézkedés végrehajtása ennek megfelelően engedélyezett.

2. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 29-én.

a Bizottság részéről

Joaquín ALMUNIA

alelnök